

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 K 450530 24 Kž
Tuzla, 11.03.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Tuzli, kao drugostepeni sud u vijeću sastavljenom od sudije Samira Jusičića, kao predsjednika vijeća, te sudija Merime Gutić i Merside Sušić, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničarke Amre Isabegović, u krivičnom predmetu protiv optuženog E.A., zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po žalbi branioca optuženog, advokata Enesa Delića iz Lukavca, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 K 450530 23 K od 30.11.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.03.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba branioca optuženog E.A., odbija se kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 K 450530 23 K od 30.11.2023. godine, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 K 450530 23 K od 30.11.2023. godine, optuženi E.A., oglašen je krivim zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), pa je sud optuženog na osnovu navedene zakonske odredbe, te članova 42., 43. i 49. stav 1. KZ FBiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

Istom presudom, optuženi je na osnovu odredbe člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), obavezan da nadoknadi troškove postupka u iznosu od 350,00 KM u roku od 15 dana nakon pravomoćnosti presude, dok je na osnovu odredbe člana 212. stav 3. ZKP FBiH, obavezan da naknadi štetu Rudniku uglja „Kreka“ d.o.o. Tuzla u iznosu od 20.640,98 KM, a sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude.

Branilac optuženog E.A., advokat Enes Delić (u daljem tekstu: branilac optuženog) prvostepenu presudu pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji sa prijedlogom da drugostepeni sud žalbu uvaži, prvostepenu presudu preinači u odluci o kazni, tako da se optuženom izrekne kazna zatvora u zakonskom minimumu propisanom za krivično djelo iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, a koja se neće izvršiti ako osuđeni za vrijeme koje odredi sud ne učini novo krivično djelo.

Tužilac Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona (kantonalni tužilac) nije podnio odgovor na žalbu.

Na sjednici vijeća drugostepenog suda, održanoj u smislu odredbe člana 319. stav 8. ZKP FBiH, sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda branioca optuženog, te po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, u smislu člana 321. ZKP FBiH u vezi sa članom 3. Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH (Službene novine FBiH broj 08/2013), pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, branilac optuženog E.A. ističe da prvostepeni sud, pri izricanju krivičnopravne sankcije nije cijenio kao olakšavajuće okolnosti ponašanje optuženog nakon počinjenoga krivičnog djela, odnosno ličnost optuženog, njegovo priznanje krivnje za izvršeno krivično djelo na koji način je doprinio efikasnosti i ekonomičnosti postupka, te uzimao aktivno učešće i saradnju u istom. Pored navedenog, žalbom se ističe da prvostepeni sud nije cijenio ni kajanje optuženog zbog počinjenog krivičnog djela i spremnost da u cijelosti obešteti oštećenog, kao ni činjenicu da je isti neosuđivan, porodičan, oženjen i otac dvoje malodobne djece, od kojih je jedno tek započelo sa srednjoškolskim obrazovanjem, dok drugo pohađa predškolsku ustanovu, kao i da je optuženi jedini zaposlen u porodici, te bi izricanjem kazne zatvora u trajanju od jedne godine, njegova porodica bila egzistencijalno ugrožena.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivičnopravne sankcije koju će izreći optuženom cijenio sve okolnosti u skladu sa odredbom člana 49. KZ FBiH, kako olakšavajuće tako i otežavajuće okolnosti koje je našao na strani optuženog, cijeneći pri tome i stepen krivične odgovornosti optuženog, okolnosti pod kojima je učinjeno krivično djelo, kao i sve druge okolnosti koje se odnose na ličnost učinitelja, pa je tako od olakšavajućih okolnosti cijenio priznanje izvršenja krivičnog djela na početku glavnog pretresa, korektno držanje i vladanje optuženog tokom suđenja, da se radi o porodičnom čovjeku i da je do sada neosuđivan, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog nije našao i istog u skladu sa odredbama člana 42., 43. i 49. stav 1. KZ FBiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, cijeneći da je izrečena zatvorska kazna adekvatna i primjerena, te da će se istom u konkretnom slučaju postići svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

Nasuprot žalbenim navodima branioca optuženog, ovaj sud je utvrdio da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivičnopravne sankcije pravilno cijenio okolnosti navedene u žalbi branioca kao olakšavajuće po optuženog, kao i da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je, cijeneći naprijed navedene olakšavajuće okolnosti u pobijanoj presudi, kojima je dao odgovarajući značaj, a u odsustvu otežavajućih okolnosti, optuženog za učinjeno krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, smatrajući da je ovakva krivičnopravna sankcija srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optuženog, te da će se istom postići svrha izricanja krivičnopravnih sankcija, kako sa aspekta specijalne tako i generalne prevencije i na taj način uticati na optuženog i druge da ubuduće ne čine krivična djela, te i ovaj sud smatra da izrečena sankcija nije prestrogo odmjerenjena, imajući u vidu i činjenicu da je izvršenim krivičnim djelom, optuženi sebi pribavio imovinsku korist u iznosu od najmanje 8.805,00 KM, a sukcesivnim prisvajanjem ostvario zajedničku štetnu posljedicu za Rudnik „Kreka” u iznosu od 17.425,98 KM, uvećanu za troškove prijevoza koje je Rudnik „Kreka” morao organizovati i platiti, a što ukupno iznosi 20.640,98 KM. Sud je cijenio paušalnim, žalbene navode branioca optuženog, a koji se odnose na okolnost da je optuženi jedini zaposlen u svojoj porodici i da bi izricanjem kazne zatvora u trajanju od jedne godine, njegova porodica bila egzistencijalno ugrožena, imajući u vidu da odbrana tokom postupka nije dostavila dokaze na osnovu kojih bi sud utvrdio opravdanost ovih navoda.

Na osnovu iznesenog, ovaj sud je utvrdio da je izrečena krivičnopravna sankcija adekvatno odmjerena i da će se sa istom, kada se uzme u obzir težina djela i stepen krivnje optuženog kao njegovog učinitelja, u konkretnom slučaju ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

Iz navedenih razloga, a kako sud nije utvrdio povredu Krivičnog zakona na štetu optuženog na koju pazi po službenoj dužnosti, na osnovu člana 328. ZKP FBiH, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar
Amra Isabegović,s.r.

Predsjednik vijeća
Samir Jusičić,s.r.